

تکنولوژی پرورش صدف

دکتر جلال اسحاقی - دامپزشک
E.mail.eshaghi_DVM@yahoo.com

قسمت دوم

روش بالای بستر یا شناور

۱- روش استون بریج (Ston bridge): در این روش از صفحاتی به شکل ۸ استفاده می‌شود که ارتفاع آنها ۳۰ سانتی‌متر و عرض آن ۱۵ تا ۲۰ سانتی‌متر می‌باشد و روی آنها را یک لایه آهکی می‌پوشاند که صدفچه‌ها روی این لایه قرار می‌گیرند و با کندن تکه کوچکی از لایه آهکی صدفچه هم کنده می‌شود.

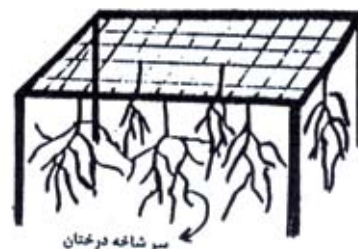

۲- استفاده از تیرچه (Stick): در این روش نوعی پل درست می‌کنند و چوبهایی را تحت نام Stick به صورت افقی روی آن قرار می‌دهند تا صدفچه‌ها روی آن قرار گیرند. این Stickها برای پرورش هم به کار می‌روند.

۳- استفاده از شاخ و برگ درختان:

در این روش چهارچوبی درست کرده و در عرض آن چوبهای قرار می‌دهند و سپس سرشاخه درختان مانند سرشاخه‌های درختان حرا را از آنها آویزان می‌کنند.

۴- استفاده از کالچهای بند شده:

پوسته یا کفه اسکالوپها را سوراخ کرده و سیمهای گالوانیزه را از آن می‌گذرانند، به طوری که این پوسته‌ها به صورت دانه‌های تسبیح درمی‌آیند، فاصله این پوسته‌ها از هم ۱ سانتی‌متر می‌باشد. سپس آنها را به صورت آویزان یا معلق درمی‌آورند. یک روش بدین صورت است که دو تیر چوبی را به فاصله ۴-۵ متری

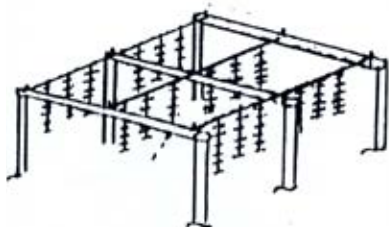
از همدیگر در کف بستر فرو می‌کنند و این ریسمان‌های حاوی پوسته‌ها را به صورت افقی بین این دو تیر می‌بندند که می‌توان چند ردیف از این ریسمان‌ها را بین این دو تیر ببندند و فاصله این ریسمان‌ها بایستی حداقل ۳۰ سانتی‌متر باشد. همچنین برای آویزان کردن این رشته‌ها می‌توان از دیگر روش‌ها مانند رف نیز استفاده کرد.

۵- روش راک (Rack):

در تایوان به منظور استفاده از کالچهای بند شده از روش راک استفاده می‌شود. سه ردیف ۳۱ تایی از ساقه‌های بامبو (فاصله بین هر یک ۱/۲ متر می‌باشد) که فاصله بین ردیف‌ها ۱/۵ متر می‌باشد در ناحیه ساحلی کاشته می‌شود. ساقه‌های بامبو دارای ۲-۱/۵ متر طول و ۸-۷ سانتی‌متر قطر بوده و هر کدام تا عمق ۱/۷ تا ۱ متری در کف بستر فرو برده می‌شوند. در طول جزر ۲۰ تا ۳۰ سانتی‌متر بالای این ساقه‌ها بامبو در معرض هوا قرار می‌گیرند که نباید بیشتر از ۵ ساعت باشد شاخه‌های کوچکتر بامبو به صورت افقی با سیم‌های فلزی بر روی قسمت بالایی این ساقه‌های بامبو بسته می‌شود تا تشکیل یک راک جمع‌کننده صدفچه را بدهد طناب‌های با

طول ۳ متر که هر یک حاوی ۱۵۰ تا ۱۰۰ عدد پوسته بزرگ می‌باشند به طور افقی از این راک‌ها آویزان می‌شوند کلا ۱۱۴۰ تا

۵۷۰ طناب در هر راک وجود دارد. بعضی اوقات طناب‌هایی با ۱۵ تا ۱۰ پوسته ۲۰ تا ۱۵ سانتی‌متر مابین پوسته‌ها، به طور عمومی بر روی این راک‌ها آویزان

برای آگاهی از چگونگی سرمایه‌گذاری و اطلاعات تکمیلی با مرکز هدایت و مشاوره سرمایه‌گذاری حیوانات و

جانوران خاص تماس بگیرید

iran crocodile@yahoo.com

فکس: ۸۸۸۳۳۳۶۱

تلفن: ۸۸۸۳۳۷۸۱

پرورش کبوتر گوشتی

سرمایه گذاری مناسب، نوین و ارزشمند

سورنا چائیچی
کارشناس دامپروری

(قسمت دوم)

شناختن جنس کبوترها

در مراحل اولیه بسیار مشکل است، ولی باید گفت که جنس ماده از لحاظ جثه کوچکتر و ظریفتر است و این اختلاف در اطراف سر و گردن پرنده مشخصتر می باشد. و اما جنس نر فطرتا قلدر بوده و خرامیان زیبا و صدایی رستار دارد. بخصوص هنگام جفت گیری دم خود را به نحو زیبایی به زمین می کشد.

نکته مهمی که باید به آن اشاره این است که برای جفت گیری باید از پرندگان تازه بالغ و جوان استفاده نمود. بعد از جدا کردن جوجه ها از آشیانه (بعد از مدت ۲۵ الی ۳۰ روز) باید تعدادی از آنها را جهت تولید مثل و جایگزین به جای کبوترهای مسن سکسیون یا انتخاب نمود که این امر مستلزم داشتن اطلاعات دقیق در مورد والدین است. یعنی شناخت کیفیت تولید (بزرگی، جثه و وزن) و همچنین زمان تخم گذاری والدین ماده بدین معنی که مدت زمان تخم گذاری بعد از بزرگ شدن جوجه ها چه مدت طول می کشد.

بعضی از کبوترها (ایده آل) زمانی که هنوز جوجه ها به اندازه های بزرگ نشده اند که بتوان آنها را از آشیانه خارج نمود، تخم می گذارند. ولی برخی دیگر مدتی پس از خارج شدن جوجه ها از آشیانه عمل جفت گیری و تخم گذاشتن مجدد را انجام می دهند که نباید از جوجه های این قبیل کبوترها جهت تولید مثل استفاده نمود.

بعد از انتخاب جوجه هایی که کیفیت و مرغوبیت والدین شان مشخص شد نکته دیگری که باید مورد توجه قرار گیرد، شناسایی جوجه های حاصل از یک پدر و مادر در جمعیت است زیرا جفت کردن جوجه های فوق که خواهر و برادر هستند موجب عوارض همخوانی شده و کیفیت تولید را پایین می آورد.

برای جلوگیری از این امر وقتی که جوجه ها هنوز خیلی کوچک هستند باید حلقه های آلومینیومی یا پلاستیکی که شماره ای مشخص به روی آن حک شده است (حلقه آلومینیوم یا پلاستیکی به دلیل اینکه زنگ نزنند و شماره ای حک شده محو نشود) به پایشان داخل نمود یعنی در پای برادر و خواهر شماره ای حلقه باید واحد باشد.

به عنوان مثال: شماره ای برادر ۳۱، شماره ای خواهر ۳۱، شماره برادر ۲، شماره ای خواهر ۲ باشد. اصولا جوجه هایی که از تخم خارج می شوند یکی نر و دیگری ماده است ولی در بعضی موارد هر دو جوجه نر و یا ماده می شود. بعد از انجام اعمال مذکور باید جوجه هایی را که مورد انتخاب قرار گرفته و علامت گذاری شده اند از آشیان خارج و در قسمت های مخصوص به مدت ۲ تا ۳ ماه یعنی تا زمانی که ماده ها و نرها از همدیگر شناسایی شوند که این امر نیز مستلزم آشنایی با خصوصیات و حرکات و حق صدای آنهاست نگهداری نمود.

پس از شناسایی نر و ماده ها در بین جمعیت انتخاب شده باید آنها را از یکدیگر جدا کرد، یعنی نرها و ماده ها در قفس های جداگانه نگهداری شوند و در موقع لزوم و پس از اینکه به سن ۵ تا ۷ ماهگی رسیدند آنها با توجه به اطلاعات موجود و شماره حلقه پایشان (عدم برادر و خواهر بودن) در آشیانه های مخصوص تولید مثل یا جفت گاه، جفت کرد.

لانه و آشیانه کبوتر

لانه ای که ابعادش دو متر و نیم در سه متر باشد، به خوبی می تواند ۲۰ تا ۲۵ جفت کبوتر را در خود جای دهد و یک لانه سه و نیم در سه متر برای نگهداری پنجاه جفت به خوبی کفایت می کند. هر جفت کبوتر به یک آشیانه دوقلو و به هم چسبیده احتیاج دارند که موقع داشتن جوجه ای رسیده اگر ماده مجددا تخم گذاری کند از لانه مجاور استفاده نماید. یک آشیانه مجهز و لوازم آن باید تمیز بوده و از شیشکها و کرم های انگلی و کنه و غیره عاری و پاک باشد و مقدار مناسبی کاه و کلش و ساقه های نازک و سبک تنبکو نیز برای این منظور بهترین عامل است و هیچ وقت نباید این مواد از دسترس کبوترانی که جفت گیری می کنند خارج شود.

ظروف غذا و دانخوری باید حتی الامکان بزرگ و همسطح بوده و پرنده بتواند از هر دو طرف قادر به خوردن باشد و ممکن است از ظروف غذاخوری طولانی و همگانی استفاده شود.

می کنند. بعد از استقرار اینها این سیستم می بایستی به طور متناوب در طول جزر و مد بازرسی شود قبل از نشستن صدفچه ها، پوسته صدفها می بایستی به طور متناوب از لجنها رسوب یافته پاک شوند. اگر رشد جلبکی طبیعی وجود داشته باشد می بایستی اصلاح شود و در مقابل خورشید خشک شده و برداشته شود ۲ تا ۱ هفته بعد از نشستن، صدفچه ها به صورت گرانول های قهوه ای رنگ به اندازه ۲ میلی متر بر روی پوسته ظاهر می شوند. آنها حدود ۲ ماه بر روی راک های جمع کننده صدفچه ها باقی می مانند. به محض اینکه قطر آنها به اندازه ۰/۷ تا ۱ سانتی متر رسید صدفچه ها به منظور پروراندی به مزارع پرورش انتقال می یابند.

۶ - یک روش دیگر برای جمع آوری صدفچه ها

قرار دادن پوسته ها در کیسه ای می باشد که از یک پایه ای (به طول ۳-۴ متر) که به صورت L وارونه بوده و در بستر فرو برده شده آویزان می گردد.

حضور بارناکلها در روی جمع کننده های (Collector) صدفچه پیش از کاهش میزان صدفچه در محیط می باشد، بنابراین وجود بارناکلها یک شاخص عملی و خوبی است که نشان دهنده کاهش قریب الوقوع صدفچه ها می باشد. کاهش تعداد صدفچه ها با بررسی و مشاهده کالکتورها که با حضور صدفچه های به اندازه دانه گندم، زبر شده است، تایید می گردد.

در رابطه با تولید صدفچه در هجری، به دلیل نوسان در فراوانی صدفچه ها در ذخایر طبیعی، دانشمندان در گوشه و کنار دنیا کوشش هایی را برای توسعه تکنولوژی هجری با موفقیت های مختلفی انجام داده اند تکنیک هجری در کشت اویستر بیش از ۱۰۰ سال قدمت دارد و تولید لارو از سال ۱۹۲۰ انجام می شده است و هم اکنون در بعضی از کشورها برای کمک به ذخایر طبیعی ممکن است انجام شود ولی معمولاً به علت تخم ریزی زیاد در طبیعت به صورت مصنوعی انجام نمی گیرد. در هندوستان تکنیک اصلی برای تولید صدفچه گونه گرین ماسل به وسیله موسسه مرکزی تحقیقات شیلات دریایی (CMFRI) در مدرس و گونه پرنایندیکا در Vizhingjam به وجود آمده است. در گوا (Gob) موسسه ملی اقیانوس شناسی به تکنیک تولید صدفچه از گرین ماسل نیز دست یافته است.

